

Weg met het kantoor

ILLUSTRATIE: MARINA MAAS

DE CASUS

VIG'ER ANNEKE:

“Ik werk met veel plezier in een verpleeghuis. Het is uiteraard druk, maar het werk geeft veel voldoening. Vooral als ik merk dat de bewoners tevreden zijn. Soms hou ik tijd over, dat ik graag benut om met bewoners een ommetje te maken. Maar wat me dan opvalt, is dat mijn collega's het vreselijk druk kunnen hebben met elkaar en dat de bewoners nogal eens op de tweede plaats komen. ‘Nee, we hebben geen tijd voor een wandelingetje. Het is zó druk...’, hoor ik dan. Terwijl ze wel een uur ‘overdragen’. En dat is in mijn ogen gewoon ‘bijpraten’. Ik heb er weleens iets van gezegd, maar dat viel niet in goede aarde. Toen ben ik zelf maar in plaats van koffieleuten met een bewoner een ommetje gaan maken. Daar werd ik echt op aangekeken. Ik zit nu in een dilemma, want ik wil heus niet roomser dan de paus overkomen. Maar aan de andere kant komen de bewoners bij mij op de eerste plaats. Wat kan ik nu het beste doen?”

HET ADVIES

DESKUNDIGE MATHILDE BOS:

“Verzorgenden zitten zo veel in het kantoor’, is een van de meest gehoorde klachten van patiënten- en bewonersverenigingen. Ze hebben gelijk. Het feit dat ze zo vaak in het kantoor zitten, bezorgt Anneke een lastig dilemma. Ze wil graag iets extra's doen voor de bewoners en wordt daarop aangekeken door haar collega's. Ik begrijp Anneke én haar collega's heel goed. Het werk in een verpleeghuis is zwaar, en het is voor veel verzorgenden fijn om na de verzorging even ‘onder elkaar’ te zijn. Uitrusten en bijpraten in het kantoor. Het voelt dan niet goed als een van de collega's door blijft werken, want dát is wat je doet, als je met een bewoner gaat wandelen: je werkt door. Toch begrijp ik Anneke ook. Wandelen met de bewoners valt gewoon onder goede zorg, en goede zorg verlenen, is wat je wilt! Eerlijk gezegd denk ik dat Anneke het dilemma niet in haar eentje kan oplossen. Zolang er kantoortjes zijn, zal dit probleem blijven bestaan.

Mijn oplossing is dan ook: schaf het kantoor maar gewoon af. Je hebt een hokje nodig voor de medicijnen en de dossiers, maar verder is het hele kantoor overbodig. Koffiedrinken, overdragen, rapporteren en eten, kan prima met de bewoners samen. Dat alles komt de kwaliteit van zorg alleen maar ten goede. Niet iedereen heeft misschien de energie om nog een wandeling te maken in de rustige uurtjes.

‘Wandelen met bewoners is goede zorg’

Natuurlijk heeft iedereen recht op pauze. Ik kan me voorstellen dat sommigen dan met elkaar gaan ‘koffieleuten’ en anderen in hun eentje een wandeling gaan maken. Want dat kan heel verschillend zijn. Misschien voelt Anneke zich ook niet helemaal op haar gemak in de groeps cultuur op de afdeling en voelt ze zich prettiger in een een-op-een contact. Dat speelt in haar dilemma mogelijk een rol? Ik denk trouwens wel dat de collega's er plezier in zullen krijgen als ze ook gezellige dingen met de bewoners zouden gaan doen. Want wat is er nu leuker dan goede zorg verlenen? Ik deel dus de kritiek op de kantoortjes cultuur tijdens de werkuren. Weg met die ruimte: dat is de enige manier om het probleem op te lossen en dat is goed voor iedereen.”

a.beelen@bsl.nl

MATHILDE BOS

Mathilde Bos is docent Verpleegkunde aan de Hogeschool Utrecht en verpleegkundige in de psychiatrie.

Heb je ook een dilemma?

Mail het naar

redactie@bijzijn.nl